

تاریخ 19/06/2008

نویسنده کاندیدای اکادمیسین سیستانی

کرزی یکبار دیگر احساسات ملی افغانها را تور داد

حامد کرزی، رئیس جمهور افغانستان یک سال و ششماه قبل باری بطور ناگهانی به زادگاه خود قندهار سفر نمود و در دیدار خود بامردم قندهار طی یک سخنرانی تند صریحاً گفت: دولت پاکستان در شورش طالبان دست دارد و می خواهد افغانستان را به بردگی بگیرد. این نخستین باری بود که رییس جمهور افغانستان با چنین صراحت و احساساتی، دولت پاکستان را به تلاش برای بی ثبات کردن افغانستان متهم کرد. آقای کرزی گفت: "امروز جهان، افغانستانی را که به پاکستان داده بود، دوباره آباد می کند، ولی پاکستان هنوز این نیت را نسبت به افغانها از دست نداده که ما باید تا همیشه غلام باشیم." رییس جمهور افغانستان افزود که مقامات پاکستانی تلاش دارند بخشی از خاک افغانستان را تصرف کنند. کرزی با اشاره به تاریخ کشورش گفت: "پاکستان باید بداند که پای خیلی از امپراتوری های بزرگ در افغانستان شکسته است و پاکستان نیز هیچ گاه به اهدافش در افغانستان نخواهد رسید".

آقای کرزی با اشاره به شدت حملات انتحاری در شهر قندهار سوگند یاد نمود که اگر پاکستان ۲۵ میلیون مردم این کشور را هم بکشد، باز هم یک نفر پیدا نخواهد کرد که غلامی پاکستان را بپذیرد. رییس جمهور تاکید کرد: کسانی که مکاتب و مراکز آموزشی را آتش می زنند و معلمان، انجیران، داکتران و روحانیون را می کشند، افغان نیستند. او گفت: "اگر بدانم که راه دیگری وجود ندارد و منتظر باشم که ما را در خانه های مان بکشند، این مرگ در بی غیرتی است و افغانستان هیچگاه مرگ در بی غیرتی را قبول نکرده است. (سخنان کرزی با کف زندهای ممتد بدرقه شد) حامد کرزی با تاکید بر اینکه پرویز مشرف رییس جمهور پاکستان تلاش می کند پشتونها را بدنام نماید، به یک نکته بسیار دقیق و مهمی تماس گرفته گفت: "اسلام آباد می خواهد با این تلاشها پشتونها را بد نام و سپس آنها را در هر دو سوی خط دیورند سرکوب کند".

آقای کرزی بارها فریاد کشیده است که پاکستان مرکز اصلی پرورش و صدور تروریسم به افغانستان و جهان است، ولی هیچگاه جامعه جهانی به فریاد او گوش نداده است. بالاخره کرزی در یک کنفرانس خبری در کابل نارضایتی خود را از عملکرد جامعه بین المللی در افغانستان ابراز کرد و گفت که جهان در زمینه نابودی تروریسم در این کشور، همکاری جدی نمی کند. وی افزود که جنگ علیه تروریسم تنها در داخل مرزهای این کشور محدود مانده است. او گفت: "جهان باید به جاهایی فشار وارد کند که تروریست ها در آنجا آموزش می بینند، به آنها پول داده می شود و ذهنیت های ضد افغانستان به آنها تلقین شود. ولی حالا جنگ علیه تروریسم تنها به خاک افغانستان محدود شده است." او گفت ظرف کمتر از یک ماه گذشته (منظور ماه جولای ۲۰۰۶) نزدیک به ۶۰۰ نفر در افغانستان کشته شده اند و افزود اینها همه شهروندان افغان هستند که به بهانه های مختلف و زیر نام طالبان و یا نیروهای دولتی کشته می شوند. بی بی سی گزارش داد که رییس جمهور افغانستان در حالی از سیاست های جهان در مبارزه با طالبان انتقاد میکند که نا آرامی ها در این کشورش افزایش چشمگیری یافته و در آن صدها نفر ظرف ماه های گذشته کشته شده اند. (بی بی سی ۲۲ جولای ۲۰۰۶)

بالاخره حامد کرزی، رییس جمهور افغانستان روز ۱۵ جون پس از یازگشت از کنفرانس پاریس در یک نشست مطبوعاتی یک بار دیگر در سخنانی تند، "پاکستان را تهدید به حمله کرد" و توجه جامعه جهانی را متوجه پاکستان نمود. حامد کرزی به طالبان پاکستانی و 'حامیان آنان' هشدار داد که اگر حملات این افراد در خاک افغانستان پایان نیابد، با واکنش شدید افغانستان روبرو خواهند شد.

آقای کرزی گفت که افغانستان حق دفاع از خاک خود را دارد و "این بار بیت الله محسود و ملا عمر پاکستانی را در خانه هایشان هدف قرار می دهد." رییس جمهور افغانستان گفت که این حملات آغاز شده و همچنان ادامه خواهد یافت. اشاره آقای کرزی در این مورد، ظاهراً به حملات اخیر نیروهای آمریکایی به خاک پاکستان بود که چندین شورش و یازده سرباز ارتش پاکستان در آن به قتل رسیدند. کرزی گفت: "یک خارجی (طالبان پاکستانی) به خود حق می دهد علیه افغانستان اعلام جهاد کند، پس ما هم حق داریم این افراد را در خانه هایشان هدف قرار دهیم... افغانستان امروز، افغانستان دیروز بی صدا نیست، امروز (افغانستان) هم صدا دارد، هم وسایل دارد و هم جرات اقدام دارد."

آقای کرزی افزود: "به هر حال ما در اینجا کشته می شویم، پس بهتر است که یک قدم پیشتر رفته و خود را در آنجا (پاکستان) خود را بکشیم، تا حداقل جلو حمله به افغانستان گرفته شود." و ادامه داد: "این مسئله جدی است، از روی عواطف و احساسات گفته نمی شود. افغانستان سی سال این مصیبت را تحمل کرده است." (بی بی سی ۱۵ جون ۲۰۰۸)

این موضع گیری رئیس جمهور افغانستان بشدت احساسات ملی را دامن زد و مورد حمایت وسیع مردم افغانستان، از شمال تا جنوب و از شرق تا غرب کشور قرار گرفت و حتی هموائی برخی از رهبران احزاب ملی گرای پشتون آنسوی خطدیورند رانیز بخود جلب کرد. و در برخی از ولایات بضمداخلات پاکستان تظاهراتی نیز برافه افتاد. جورج بوش رئیس جمهور امریکا نیز در انگلیستان، تلویحاً موقف کرزی را تائید کرد.

گرچه برخی از حلقات سیاسی سخنان کرزی را از روی احساسات تعبیر کردند و آنرا مانوری برای انتخاب بعدی او قلمداد نمودند، مگر معلوم میشود که این بار سخنان کرزی از وزن بیشتری برخوردار بود. سخنان کرزی این بار نه تنها مورد استقبال گرم مردم افغانستان که از دست مداخلات پاکستان دل پر خون دارند قرار گرفت، بلکه مورد حمایت کشور استرالیا یک عضو موثر ائتلاف ضد تروریسم نیز قرار گرفت و آن کشور با وضاحت و صراحت خواهان حمله بر پاکستان گردید.

آژانس خبری فرانسه نوشت که: دولت استرالیا به روز یکشنبه (۲۰۰۸/۶/۱۵) از جامعه جهانی خواست تا در راه انداختن یک عملیات وسیع و بزرگ بر ضد شورشیان مناطق قبیایلی پاکستان هم مرز با افغانستان با یک دیگر متحد شوند، زیرا به گفته دولت مردان استرالیایی در غیر این صورت نا آرامی ها از این مناطق به سایر قسمت های کره زمین نیز سرایت خواهد کرد.

وزیر خارجه استرالیا ستیفن اسمیت گفت که این شورشیان خطراتی را برای نیروهای خارجی مستقر در افغانستان که لشکر یک هزار نفره نیروهای استرالیایی نیز شامل آن ها می شوند ایجاد خواهند کرد. وی که با شبکه خبری استرالیا صحبت می کرد گفت که ما از اوضاع نابسامان این مناطق خود مختار کاملاً نگران هستیم.

وی هم چنین اضافه نمود من فکر می کنم که زمان آن رسیده تا از سوی جامعه جهانی توجه بیشتری بر روی این مناطق صورت گیرد نه به عنوان یک مسأله دو جانبه بین افغانستان و پاکستان بلکه به عنوان یک موضوع منطقه ای و فرا منطقه ای که جامعه جهانی را با خود درگیر ساخته است. به نظر من دولت پاکستان به خوبی نگرانی استرالیا و دیگر کشورهای جامعه جهانی را درباره رویدادهایی که در مناطق خود مختار قبیایلی این کشور اتفاق می افتند درک می کند.

وی افزود که خشونت ها در مناطق قبیایلی پاکستان خطر بالقوه ای را علاوه بر پاکستان و افغانستان برای دیگر کشورهای جهان نیز در پی خواهد داشت. جای هیچ گونه شکی نیست که افغانستان مرکز مبارزه بر ضد تروریسم می باشد که اگر جلو ورود تروریستان از خاک پاکستان به داخل افغانستان گرفته نشود تروریسم می تواند به کشورهای جنوب و جنوب شرقی آسیا نیز رخنه کند.

دولت پاکستان بعد از وقوع حمله نیروی هوایی ایالات متحده در مناطق قبیایلی اش که منجر به کشته شدن ۱۱ عسکر اش گردید خواستار همکاری های بیشتر ایالات متحده در حل مسائل مرزی این کشور با افغانستان شده است. گفته می شود که این حمله مرگبارترین حمله از نوع خود پس از حمایت مشرف از حملات ایالات متحده بر ضد طالبان از سال ۲۰۰۱ میلادی به این طرف می باشد. ("پیمان، ۲۰۰۸/۶/۱۸ - پورتال افغان-جرمن آنلاين)

اکنون وقت آن فرارسیده تا جامعه جهانی بخصوص امریکا تصمیم خود را مبنی بر کوبیدن مراکز پرورش تروریسم در پاکستان بگیرد. زیرا هم مقامهای ناتو و هم بخش اطلاعات نظامی امریکا و نیز مقامات انگلیسی در افغانستان بدرستی میدانند که مراکز پرورش و آموزش طالبان و القاعده در پاکستان و در مرزهای نزدیک به افغانستان قرار دارد. در حالی که موفقیت دقیق آنها توسط ماهواره های جاسوسی امریکائی عکس برداری و بارها در تلویزیونهای امریکا و اروپا و افغانستان نشان داده شده و هنوز هم نشان داده میشود، چرا برای سرکوبی آن مراکز اقدامی صورت نمیگیرد؟ دلیل تعلل امریکا و سرگرم کردن نیروهای ائتلاف ضد تروریسم با شورشیان طالب در افغانستان چیست؟

اگر باز هم امریکا در حمله بر مراکز پرورش تروریسم یعنی پاکستان بهانه جونی کند، باید این تعلل را چنین توجیه کنیم که در رگهای امریکا هم خون انگیس ها جریان دارد و انگلیسها تا هنوز انتقام خون ۱۷ هزار نفر قشون خود را که در جنگ اول با افغانها در بین راه کابل- جلال اباد توسط مجاهدین پشتون نیست و نابود شدند و خون ۱۲ هزار سرباز دیگر خود را که در جنگ دوم افغان و انگلیس در دشت میوند از دم تیغ افغانها گذشتند، فراموش نکرده اند و میخواهند انتقام آن را از افغانها بگیرند.

باوجودیکه انگلیسها به انتقام این عمل افغانها، با کشیدن خط منحوس دیورند در ۱۸۹۳ بخش بزرگ خاک و نیم نفوس پشتونها را از کشور مادر شان جدا کرد تا کمربند دومی را در برابر لشکرکشی احتمالی روسها برهند ایجاد کرده باشد، بنابراین میتوان احتمال داد که انگلیس ها به امریکائیها گوشزد کرده اند که برای تحقق هرگونه پلان استراتیژیک خود در افغانستان، باید مقاومت پشتونها را که همواره چون سدی در برابر متجاوزان قرار دارند بشدت در هم شکست تا هم ناتوان وضعیف شوند و هم در جریان عملیات نظامی چنان آنها را مورد تحقیر و توهین قرارداد تا غرور آنها پایمال گردد. به همین خاطر است که امریکا و نیروهای ناتو در مدت ۷ سال اخیر بهانه سرکوب طالبان و تروریستان، خانه و کاشانه پشتونها را بمباردمان میکنند و در هنگام تلاشی منازل مناطق جنوب و غرب، مردم را مورد توهین و تحقیر خود قرار میدهند تا

عزت و غرور آنهازیر پا گردد. اگر غیر از اینست، چرا امریکا و ناتو که بهتر از کرزی پرورشگاه تروریسم را می شناسند، خود را بکوچه حسن چپ زده و از هرگونه عملیات در آنسوی خط دیورند خود داری میکنند. تا اینکه قوماندان جدید ایساف که یک جنرال امریکائی است و او هنگام اشغال وظیفه جدیدش اظهار داشت که او جنگ را به آنسوی مرز پاکستان خواهد کشانید و به این منظور سفری به پاکستان نیز انجام داد و بعد هم ضرب شستی به پاکستان نشان داد که فریاد حکومت آنکشور به آسمان بالا شد. از آن زمان تاکنون است که فشار حملات طالبان بر مناطق نزدیک به مرز پاکستان بخصوص بر ولایات کنر و کندهار و پکتیکا و خوست شدت گرفته است.

باید جامعه بین المللی کار مبارزه با افراط گرایی و دهشت افگنی را از پاکستان که پرورشگاه تروریسم است شروع کند، نه از دهات و روستاهای افغانستان که افراط گرایان اسلامی از آن به عنوان سپر بلا استفاده میکنند.

پایان